

آیا فقط دولتی‌ها کارشناسان مصلح‌اند



کامبیزنوروزی

حقوق‌دان

آقای پزشک‌یان از تبلیغات انتخاباتی تا امروز بارها بر استفاده از کارشناسان در تمام بخش‌های دولت تاکیدهای فراوان داشته است. اما آیا واقعا ایشان چنین کرده است؟ آقای رئیس‌جمهور تا چه اندازه و چگونه و از چه کارشناسانی در مسائل مبتلابه کشور و بحران‌های متعددی که گریبان ما را گرفته استفاده کرده است؟

در دستگاه‌های مختلف دولتی کارشناسان متعددی حضور دارند. نظرات این دسته از کارشناسان در جریان محدودیت‌ها و ملاحظات و منافع متعدد ناشی از مناسبات سیاسی و اداری سلسله‌مراتب بلندی را طی می‌کنند تا اخیانا به مرحله تصمیم‌گیری برسند. در بسیار از موارد هم نظرات کارشناسی در میان راه گیر کرده و به بایگانی سپرده می‌شوند.

اما آیا توانایی کارشناسی کشور محدود به همین تعداد کارشناسان و کارکنان دولت است؟ آیا فقط صاحب‌منصبان مستخدم دولت هستند که کارشناسان مصلح‌اند؟

گروه بسیار بزرگ‌تری از آنان که در دستگاه‌های دولتی در رده‌های مختلف کارشناسی فعالیت می‌کنند وجود دارد که به‌عنوان متخصصان رشته‌های مختلف به ایران و نظام و حل مسائل کشور می‌اندیشند. بسیاری از این افراد نظرات، تحلیل‌ها و دیدگاه‌های خود را بدون هیچ چشمداشتی در رسانه‌های مختلف کشور منتشر می‌کنند؛ این مباحث در نظام فکری آقای پزشک‌یان و همکاران ایشان در نهاد ریاست جمهوری و وزارتخانه‌ها چه جایی دارند؟

م‌روری بر ادبیات کارشناسی که در رسانه‌ها، همایش‌ها و سخنرانی‌ها مطرح می‌شوند و مقایسه آنها با عملکرد دولت به‌خوبی حکایت از آن دارد که فاصله‌ای عمیق بین کارشناسان جامعه مدنی و الگوهای فکری حاکم بر دولت وجود دارد. اگر دولت رابطه‌ای فعال و مؤثر با متخصصان مستقل داشت و دیدگاه‌ها و تحلیل‌های آنها را در نظام تصمیم‌گیری خود وارد می‌کرد، بی‌شک چنین فاصله عمیق و گسترده‌ای پیش نمی‌آمد. در اقتصاد، روابط بین‌الملل، امور اجتماعی، امور آموزشی، امور فرهنگی، امور رسانه‌ای، مبارزه با فساد و خیلی چیزهای دیگر در سطح جامعه مدنی توسط استادان دانشگاه، نویسندگان تخصصی و سایر کارشناسان انتقادهای فراوانی به طرح‌ها، برنامه‌ها و عملکرد دولت مطرح می‌شود. کسی این انتقاده‌ا را می‌شنود؟

گویی دولت فقط خود و اعضای خود را کارشناس و مصلح می‌دانند. در عمل این همه متخصص مستقل غیرولتی‌که نگران کشور و نظام‌اند و اندیشه خود را منتشر می‌کنند، کارشناسان مصلح حساب نمی‌شوند؟

غیر از جلسه‌های نمایشی که مثلا فلان مقام با چند استاد و صاحب‌نظر می‌گذارد و چند دقیقه‌ای هرکدام چیزی می‌گویند، چه ارتباط سیستماتیک، منظم و مؤثری بین انجمن‌ها و سازمان‌های صنفی تخصصی و متخصصان و کارشناسان با دولت وجود دارد؟

انتقادهای گسترده‌ای که در عرصه عمومی توسط متخصصان و سازمان‌های صنفی و حرفه‌ای نسبت به عملکرد نظام سیاسی، ازجمله دولت مطرح می‌شود، حکایت از این دارد که تقریبا ارتباطی بین دولت و کارشناسان مستقل نیست. دولت با همان توهم قدیمی دانای کل درها را به روی خود بسته است و کسی را به درون راه نمی‌دهد. عدم موفقیت برنامه‌ها، این پند را به آنها نمی‌دهد که «ده بار از آن راه بدان خانه برفکند/ یک بار از این‌ خانه بر این بام برآید». آقای پزشک‌یان وقتی از کارشناسی و کارشناسان سخن گفته و می‌گوید، چرا به این بخش عظیم کارشناسی در جامعه مدنی بی‌اعتناست؟ چرا برای چاره‌جویی به سراغ آنها نمی‌رود؟ چرا خود را به مدیرانی محدود کرده است که توان درک وضع موجود و طراحی راه‌های حل بحران را ندارند و هیچ ابتکاری در کار آنها پیدا نمی‌شود؟ وقتی این همه متخصص مصلح را کنار گذاشته‌اید و تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری مشارکت فعال، مؤثر و سیستماتیک نمی‌دهید، چگونه می‌توانید باز هم بر آن شعار و عهد که بسپستید وفادار بمانید که کارها را کارشناسانه پیش خواهید برد؟

چهارشنبه ۹ مهر ۱۴۰۴	
۸ ربیع‌الثانی ۱۴۴۷	
۱۱ اکتبر ۲۰۲۵	
سال بیست و دوم	
شماره ۵۲۱۷	
۳۰ هزار تومان	
۱۲ صفحه	

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

ولادت امام حسن عسکری (ع) را تبریک می‌گوییم

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

مجمع تشخیص مصلحت نظام زیر سایه فعال شدن مکانیسم ماشه راجع به سرنوشت CFT تصمیم خواهد گرفت

گره آخر FATF



این گزارش را در صفحه ۱۰ بخوانید.عکس فاطمه بهرامی

زندگی روزمره سالمندان پایتخت؛ بین مراقبت، کم تحرکی و تنهایی

روزمرگی‌های سپیدمویان تهرانی

یادداشت

دانش آموزان اینستاگرامی و موفقیت‌های گلخانه‌ای



احمدمسجدجامعی

چراغ علم که زمینه‌ساز پیشرفت کشور است، کم‌فروغ شود؛ برای نمونه، یکی از مدارس قدیم تهران در خیابان مولوی سوی غربی میدان شوش است که زمان راه‌اندازی آن به شهریور ۱۳۲۰ می‌رسد؛ همان روزهایی که پایتخت در اشغال نیروهای متفقین بود. امیدوارم به همین سبب، ساختمان و تابلوی این مدرسه تاریخی باقی بماند و حتی روزی مراسم زنگ اول مهر سال تحصیلی جدید در آنجا به صدا درآید. این روزها با آغاز سال تحصیلی، مراکز آموزشی کشور بازگشایی شده‌اند و این نمایش بیان جلوه‌ای از نتایج عملکرد آنها در چند دهه گذشته است. بر پایه آمارهای موجود، افت تحصیلی و ترک تحصیلی نگران‌کننده است؛ به سبب آنکه با شاخصه‌های عقب‌ماندگی یا به تعبیر این روزها نارتازی، نسبت مستقیم دارد. درواقع، مشکل اصلی و فراگیر امروز کالبد مدارس و کمبود فضای آموزش با آن‌همه تاکید از جانب مقامات ارشد نیست و مشکلاتی جدی‌تر در حوزه نرم‌افزاری و ذهنی پیش‌روی برنامه‌ریزان

قرار دارد که مهم‌ترین آنها کم‌سودای عمومی است. سواد عمومی در اسناد پیشین دست‌کم به معنای درست‌خواندن و نوشتن است. در آمارهای رسمی رئیس مرکز ارزشیابی و تضمین کیفیت نظام آموزش و پرورش، میانگین نمرات دانش‌آموزان در امتحانات نهایی در خرداد سال گذشته، ۱۰۹ گزارش شده و این درباره رشته علوم انسانی به ۹۰۳ می‌رسد؛ یعنی به تعبیر آن سال‌ها، اینها حتی نابلثونی هم قبول نشده‌اند. عموم این دانش‌آموزان اینستاگرامی حتی در کاربرد درست واژه‌ها هم با مشکل مواجه‌اند؛ آنها با عبارت‌های کوتاه و جملات ناقص مطالب را می‌خوانند و با هم گفت‌وگو می‌کنند. با داده‌های پراکنده و فراوان مواجه‌اند و به سبب انبوه اطلاعات، امکان یادگیری را از دست می‌دهند و راستی‌آزمایی را به کنار می‌گذارند؛ از این‌رو که فضای مجازی تنها منبع معلومات و فضای ذهنی آنهاست و عموما از بحث و نقد چندان خبری نیست. با این وصف، پرسش اصلی آن است که در خردش دانش‌آموزان ایرانی مثلا در المپیادهای جهانی، محصول کدام نظام آموزشی است؟ مقصود از نظام، ساختار کلی و فرایندهای تحصیلی است که از آنها غفلت شده است. واقعیت آنکه نمی‌توان موفقیت‌های گلخانه‌ای را نتیجه نظام آموزشی رسمی دانست. دانش‌آموزانی که با سرمایه‌گذاری‌های ویژه و با پیگیری‌های خانواده به چنین عرصه‌ای گام می‌نهند یا از زیر دست معلمانی برآمده‌اند که با انگیزه شخصی و دلسوزی‌های پدران و مادرانه چرایی را روشن کرده‌اند، ملاک نیستند.

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

بازخوانی کارنامه عراقچی با کلکسیون‌ای
بحران‌ها در گفت‌وگو با ساسان کریمی

۴۰۶ روز بعد

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق

روزنامه شرق